

ЗОЛОТОНІСЬКА ДИТЯЧА МУЗИЧНА ШКОЛА

Величко А.Є.

Сценарії
позакласних заходів
для мистецьких шкіл

(Розробка сценаріїв позаурочних
навчально-виховних заходів)

Золотоноша

2019

Автор – Величко А. Є., викладач-методист, спеціаліст вищої категорії Золотоніської дитячої музичної школи.

Рецензенти: О. Ю. Помогайбо – викладач-методист предметно-циклової комісії природничо-наукової та фундаментальної підготовки Черкаського музичного училища ім. С. С. Гулака-Артемівського;

– К. Л. Галушко – викладач предметної циклової комісії природничо-наукової та фундаментальної підготовки Черкаського музичного училища ім. С. С. Гулака-Артемівського.

Дана робота містить створені автором сценарії випускних вечорів, які були проведені у Золотоніській музичній школі. Також до роботи увійшли сценарій та сюрпризні сценки для Свята першокласників.

Ці матеріали можуть бути корисні при підготовці позаурочних навчально-виховних заходів у мистецьких школах України.

У 2019 році робота отримала Диплом переможця огляду методичних напрацювань викладачів музично-теоретичних дисциплін ДМШ Черкаської області.

Зміст - план

I. Слово від автора.....	ст.4
II. Сценарії випускних вечорів:	
а) сценарій № 1.....	ст.5
б) сценарій № 2.....	ст.13
в) сценарій № 3.....	ст.16
г) сценарій № 4.....	ст.19
д) сценарій № 5.....	ст.22
III. Сценарний план Свята першокласника (I).	
Сюрпризна сценка «Мадам Какофонія»	ст.28
IV. Сценарій Свята першокласника (II).	
Сюрпризна сценка «Смайлик»	ст.31
V. Додаток. Нотні матеріали	ст.35
Вступ до опери «Євгеній Онегін» П. І. Чайковського	
Пісня «Нотні перлинки»	

Примітка: аудіо- та відео- матеріали використовувати з даного диска.

I. Слово від автора

Дана робота містить сценарії позакласних шкільних заходів, які були підготовлені і проведені автором упродовж останніх років у Золотоніській дитячій музичній школі.

Діяльність мистецьких навчальних закладів багатогранна і різнобічна. Окрім безпосередньо навчального процесу вона включає різні форми концертної діяльності, конкурси, музичні вечори, інші шкільні та позашкільні заходи.

Безумовно, підготовка і проведення таких заходів є копіткою і відповідальною роботою.

Вона вимагає:

- а) створення сценарію;
- б) компонування концертної програми (з урахуванням образного змісту творів, тембрального звучання інструменту/ів та кількості учасників);
- в) сценічну підготовку кожного номеру (мікрофони, стільці, інструменти);
- г) організацію виконавців;
- д) безпосереднє проведення концерту чи вечора тощо.

І цю копітку роботу постійно проводить кожна школа. Оскільки багато заходів є щорічними, традиційними, то з часом нелегко створювати все нові й нові сценарії на одну і ту ж саму тему. Тому великою допомогою викладачам стало б створення електронної «Бібліотеки сценаріїв для позакласних заходів у мистецьких школах України». Це полегшило б процес підготовки таких заходів і зробило б їх більш яскравими та різноманітними.

Автор пропонує п'ять створених ним сценаріїв випускних вечорів, сценарій та сюрпризні сценки для Свята першокласників.

В окремих випадках використані матеріали, що перебувають у вільному доступі в мережі Інтернет.

Загадки і віршовані тексти сценок, позначені зірочкою (*), а також окремі вірші належать автору роботи.

II. Сценарії випускних вечорів

Сценарій випускного вечора (№ 1)

Ведуча: -

Доброго дня, шановні випускники, батьки та викладачі! Ми раді вітати вас на найбільш хвилюючому шкільному святі – на випускному вечорі! (*звучить Антракт до III дії опери «Лоенгрін» Р.Вагнера*).

Антракт до III дії опери Лоенгрін Р. Вагнера.mp3

Запрошую зайняти почесні місця:

Артистичну і талановиту ... (прізвище та ім'я випускниці)

Різнобічно обдарованого, старанного...

Завжди надійного, дисциплінованого...

Креативного, комунікабельного...

Ніжну, романтичну...

Витончену і чарівну...

Перспективного лідера...

Здібну і організовану ...

Доброзичливого і привітного...

Цілеспрямовану і кмітливу...

Життєрадісну щебетушку...

Незалежну і самостійну...

Найбільш нерозкритого...

Завжди енергійного і винахідливого...

Надію українського спорту...

Працелюбну і наполегливу...

Харизматичного, з почуттям гумору...

Ерудовану і начитану...

Доброзичливого, сонячного...

Безтурботну і позитивну...

(випускники сідають на відведені для них місця, обличчям до глядачів)

Ведуча *(до випускників)*: - Ну от і настало це довгоочікуване свято! Свято, до якого ми з вами ішли не один рік. Це були роки наполегливої праці. Але це були і роки досягнень, і роки насолоди від спілкування з прекрасним мистецтвом – музикою, живописом, хореографією. Позаду екзамени і концерти, успіхи і перемоги. Від щирого серця вітаю усіх, хто витримав усе це і дійшов до фінішу!

Пропоную провести творчий звіт наших випускників. Першою почне свій виступ.....

(виступи кількох випускників)

Ведуча: - Дорогі випускники! Усі ці роки поруч з вами були ваші викладачі. Учителям завжди важко розлучатися зі своїми вихованцями, які за час навчання стали для них рідними. Давайте ж дамо слово тим, хто пам'ятає, як ви вперше переступили поріг нашої школи. Зі словами вітання до вас звертається викладач.....

(виступ викладача).....

Ведуча: - У кожного з вас, любі випускники, у школі було кілька викладачів: по спеціальності та з групових дисциплін – сольфеджіо, музичної літератури та хору... Вони дарували вам частину своєї душі, намагалися передати вам усю свою майстерність і знання. Я знаю, що кожен із вас вдячний своїм педагогам і хотів би сказати їм багато теплих слів. Від вашого імені це зробить .....

(виступ учня).....

Ведуча: - Музичним подарунком усім викладачам стане виступ.....

(виступ учня).....

Ведуча: - Я, мабуть, не помилюся, коли скажу, що своїми успіхами ви, любі випускники, повинні завдячувати не лише своїм викладачам, а і своїм батькам, своїм бабусям і дідусям. Це вони вас уперше привели до нашої школи. Це вони впродовж довгих років водили вас, чекали, поки ви були на уроках. Це вони раділи вашим перемогам, допомагали долати усі труднощі, підтримували віру в свої сили, училися разом із вами. Тому для них сьогоднішнє свято *особливо* хвилююче; і мені хотілося б сказати вашим батькам *особливі* слова:

Виростають наші діти...

Це незмінний плин життя...

І повинні ми радіти

Їхнім злетам в майбуття.

Та чому ж на серці сумно?
Щем в душі не загасить...
І батьківські наші думи
Не лишають нас й на мить.

Хочемо підставити крила,
Від помилок вберегти...
Та рожеві вітрила
Має кожен **сам** знайти.

І тому батьківське серце
Гостро тугою бринить,
І тривога за дитину
Не лишає ні на мить!

Але будем сподіватись –
Їх незгоди оминуть!
То ж давайте побажаєм
Нашим дітям добру путь!

Хай безхмарним буде обрій!
Хай всміхається життя!
Кожен день хай буде добрим
І щасливим майбуття!

(вірш Алли Величко)

Від імені усіх батьків з вітальним словом до вас звертається
..... *(виступ)*

Ведуча: - Подарунком батькам, бабусям і дідусям прозвучить
твір....., який виконає.....

Ведуча: - Сторінка випускного, присвячена батькам, завжди найбільш зворушлива. Щоб трохи розвіяти цю нотку смутку, пропоную вашій увазі жартівливу сценку. Вона присвячена нашим невтомним бабусям, для яких онуки – **це святе!** Назвати цю сторінку можна так: «Жартома – про наболіле». Наші герої - і бабуса, і її онука - дуже схвилювані випускними екзаменами, тому пробачимо їм деякий «суржик».

Сценка «Алло! Алло!» (*)

Дійові особи: *Бабуся* (її роль виконує викладач) та *Внучка*.

(Звучить адаптована фонограма пісні «Все хорошо, прекрасная маркиза!»).

Прекрасная маркиза обр Р-2.0 Т1.00 2.mр3

Бабуся: - Алло, алло, рідненька внучка!

Які новини, як діла?

Скажи скоріш, мене не мучай,

Як ти сольфеджію здала?

Внучка: - Усе гаразд, все добре, як ніколи!

Життя вирує без турбот!

Нема причини скаржитись на долю.

Все просто супер! ...Тільки от...

Я до мажор не проспівала,

На дев'ять я відповідала...

А взагалі, улюблена бабуса, –

Усе о'кей! Усе о'кей!

Бабуся: - Ну як же так, моя лапуля?

Як ти забула до мажор?

Ну як же гаму ти забула?

Який удар! Який позор!

Внучка: - Усе гаразд! Все добре, як ніколи!

Життя вирує без турбот!

Нема причини скаржитись на долю.
Все просто супер! ...Тільки от...
Були в диктанті заморочки,
Я не впізнала ноту з точкой...
Але на п'ять – оце я знаю точно –
Співала дуже добре я!

Бабуся: - Алло, алло, алло! Яка п'ятірка?
Що це на тебе там найшло?
Ну розкажи своїй бабусі,
Чому усе не так пішло?!

Внучка: - Я інтервали враз усі забула
І не попала в ноту «Ля»;
На слух акорди зовсім не почула,
Не проспівала вправу я.
І хоч отримала я «два»,
Проте сольфеджіо здала!
А взагалі, улюблена бабуся, –
Усе о'кей! Усе о'кей!

Бабуся: - Алло, алло! Яка ще двійка?
Який нечуваний удар...
Влаштує мати прочухана,
Який кошмар, який кошмар!

Внучка: - Усе гаразд, все добре, як ніколи!
Життя вирує без турбот!
Нема причини скаржитись на долю.
Все просто супер! ...Тільки от...

Мені ж потрібно погулять.

Тому і стала пропускать.

(Далі «підключаються» інші випускники; кожен співає по два рядки на мотив останніх двох фраз):

- До рук підручник я не брав,

Тому усе позабував.

- На малювання я пішов.

Себе в живописі знайшов.

- До репетиторів ходжу.

Ще й в Інтернеті я сиджу.

- Мені англійський треба знать,

Щоб від життя не відставать.

- А я ходив на айкідо.

У школі – тести, ЗНО.

(усі):

- А взагалі, терплячі педагоги, –

Усе о'кей! Усе о'кей!

Ведуча: - Ви знаєте, останнім часом Золотоноша все частіше опиняється у центрі уваги столичних мас-медіа. Ось тиждень тому фінал Золотоніської «Ліги сміху» знімали журналісти центрального телебачення. І – уявіть собі – про нашу школу телеканал «1+1» також вирішив підготувати репортаж. Журналіст дуже добре підготувався, вивчив спеціальну термінологію, але... приїхати не зміг. Тоді він вирішив у прямому ефірі по мобільному телефону взяти інтерв'ю у однієї з наших випускниць. Але, на жаль, виникли «технічні неполадки», зв'язок почав «зависати» і відповіді ішли в ефір не на останнє запитання, а – увага! – на передостаннє. Ось що з цього вийшло:

Сценка «Інтерв'ю»

(ідея запозичена з Інтернету)

Дійові особи: **Журналіст** і **Випускник** (виконують учні).

Журналіст: - Алло, алло? Доброго дня!

Випускник: - Вітаю вас!

Журналіст: - Ви мене чуєте? От ви навчалися в музичній школі, і у вас був такий предмет як сольфеджіо. Ви там вивчали тритони, септакорди. Кажуть, це дуже складно. Як ви з ними справлялися? Ви мене чуєте?

Випускник: - Алло, говоріть... А, ось тепер чую, говоріть.

Журналіст: - Ми обмежені в часі. Наступне питання. Що ви можете сказати про ваших учителів?

Випускник: - Так, я вас чую. Намучилися ми з ними. Скільки з ними було проблем! Хтось на них взагалі махнув рукою, хтось згадував тільки перед уроком. Взагалі-то, якщо чесно, нормальній дитині зрозуміти їх просто неможливо!

Журналіст: - В музичній школі всі грають гама. А як ви до них ставилися?

Випускник: - Ми згадуємо їх з великою ніжністю і любов'ю. Вони залишили в наших серцях незгладимий слід.

Журналіст: - Що ви можете сказати про директора і викладачів?

Випускник: - Ой, жах! Вони не давали нам спокою усі 8 років! Не було спокою ні нам, ні сусідам. Навіть в канікули не можна було про них забути і спокійно відпочивати. Але вони тримали нас у формі і не давали розслаблятися.

Журналіст: - А чи траплялося вам отримувати двійки? Як ви до них ставилися?

Випускник: - Ви знаєте, ми завжди пишалися ними. Без них у школі не обійтись нікому.

Журналіст: - Ну, а відмінники серед вас були?

Випускник: - М-да... Соромно за них, звичайно, але ми з ними успішно боролися, а вчителі нам у цьому допомагали. І поступово їх ставало все менше і менше.

Журналіст: - А були такі, які взагалі нічого не робили, пропускали заняття?

Випускник: - Ну, були, звичайно, серед нас і такі. Ми завжди намагалися брати з них приклад. Їх фотографії завжди висіли на Дошці Пошани, і вся школа пишалася ними.

Журналіст: - Ви, напевне, часто відвідували концерти, театри?

Випускник: - Алло, алло, немає зв'язку!

Журналіст: - Та що ти будеш робити! Що з цим зв'язком! Гаразд, наступне питання. Чи траплялися у вашому житті такі явища, як цигарки та інші шкідливі звички?

Випускник: - А, ось тепер чую. Так, звичайно, після них все бачиться в іншому світлі. Але, взагалі, це корисно для загального розвитку.

Журналіст: - Скажіть, а в загальноосвітній школі ви встигали вчитися?

Випускник: - Та за кого ви нас приймаєте? Це ж шкідливо для здоров'я!

Журналіст: - А чи доводилося вам відвідувати дискотеки, нічні клуби?

Випускник: - Так, ми всюди встигали і там були не на останньому місці. Ходили регулярно. Адже це перший ступінь нашої освіти.

Журналіст: - Будь-яка культурна людина повинна ходити в музеї, виставкові зали...

Випускник: - Ну що ви, це не для нас. Адже ми ще діти. Та й, взагалі, це нам ні до чого.

Журналіст: - Ну, з вами все ясно!

Випускник: - Ну, ми ж інтелігентні люди!

Журналіст і Випускник: - Спасибі музичній школі!!! *(виходять)*

Ведуча: - Ну ось і настав нарешті найбільш урочистий момент нашого вечора – вручення свідоцтв про закінчення Золотоніської дитячої музичної школи.

Я запрошую до мікрофону директора школи Путинця І.Ю. *(привітання директора)*.

Ведуча: - Слово для зачитування Наказу надається завучу школи Кузнецовій І.В. *(привітання завуча; далі завуч зачитує Наказ про вручення Свідоцтв про закінчення школи; директор вручає свідоцтва, які йому подає ведуча; звучить фонова урочиста музика).....*

Ведуча: - Ось і підійшов до кінця наш вечір.

Нехай же вас Господь благословляє

У світлу путь на добрії діла,

На вірну стежку завжди наставляє,

Щоб доля в вас щасливою була!

(Звучить святкова музика)

Сценарій випускного вечора (№ 2)

Ведуча:

Сьогодні ми у дружнім нашім колі

Випускників вітаємо своїх.

Вони закінчили навчання в нашій школі...

Тож помилуємось в останній раз на них!

(звучить святкова музика; випускники заходять до зали і сідають на відведені їм місця навпроти глядачів).

Ведуча: - Прийдуть до нас нові маленькі дітки.

Ми їх так само будемо навчати.

Та в перші дні (буває так нерідко)

Нам дуже буде **вас** не вистачати.

Ми будемо за вами сумувати.

За ці роки ми полюбили вас!

Ми вчили вас прекрасне цінувати,

В країну музики вели за руку вас!

Ми вчили вас на інструментах грати,

Розказували вам, де «ля», де «мі»!

По нотах чисто вчили вас співати,

Щоб грамотними ви росли людьми!

Пройшли роки... Багато їх чи мало?

Сюди вас привели колись за ручку мами

З букетами і нотами новенькими...

Боялись ви всього, бо ще були маленькими.

Ведуча: - А давайте і справді перегорнемо кілька сторінок нашої «Книги пам'яті» і пригадаємо, якими ви були, коли вперше переступили поріг нашої школи. Вже тоді вам довелося здавати перший у житті екзамен – вступний.

Сценка 1.

Дійові особи: Викладач, Батько, Хлопчик.

(Біля роялю – **Викладач**. Входить **Батько** з **Хлопчиком**).

Батько: - Пані вчитель! Чи не могли б Ви перевірити мого сина? Із цього лоботряса енергія так і лізе! І якщо не спрямувати її в «мирних цілях», то буде кепсько! Нехай хоч на скрипці грає!

Викладач: - А слух у нього є?

Батько: - Та як гукаю, то чує!

Викладач: - Та ні, я запитую, чи музичний слух у нього є? Ну, давайте перевіримо! Проспівай ноту! (*грає; учень співає фальшиво*). А цю...(*знову*). М-да...; (*задумується*). Ну добре. А тепер повтори за мною: (*співає якусь мелодію і плескає її ритм; учень плескає щось своє*). М-да...
А співати ти любиш?

Хлопчик: - Ще й як! Це моя улюблена справа!

Викладач: - А що ти любиш співати? Проспівай мені!

Хлопчик: - Я проспівую вам свою улюблену пісню! (*співає*):

На морском песочке

Я Марусю встретил!

В розовых чулочках,

Талия в корсете!

(Примітка: пісню можна взяти довільну, відповідного рівня)

Викладач: - Оце репертуарчик! Ну добре (*задумується... До себе*):
Що ж робити? Дитина – не подарунок, але доведеться брати. Потрібно терміново формувати естетичний смак. Головне – тягнеться до прекрасного, любить співати... А музичні здібності можна розвинути, хоч і доведеться помучитися. (*До батька*): Ви знаєте, у вас такий хороший хлопчик! Такий безпосередній, емоційний! Йому просто необхідно навчатися в музичній школі!

Батько (*задоволено посміхаючись*): - Дякую, пані вчителько!

Ведуча: - І почалися трудові будні. Як-то кажуть, зі сльозами на очах... Причому, частіше ці сльози були у педагога... Нервів не вистачало. Років два учили, де пишуться ноти... Ще два роки - де вони знаходяться на інструменті. Не кращим було становище і на сольфеджіо та музичній літературі.

І ось нарешті – випускний іспит, на якому учні, згідно програмовим вимогам, повинні показати високий технічний рівень та неабияку виконавську майстерність. Отже – наступна сторінка нашої шкільної «Книги пам'яті» – випускний екзамен!

Сценка «Екзамен»

Дійові особи: *Учень та Концертмейстер.*

Ведуча : - Так, комісія вже на місці (*показує на глядачів*). -

Прошу, хто наступний? (*входить Учень-скрипаль; до роялю іде*

Концертмейстер; до учня:) - Що ти будеш виконувати?

Учень: - Я виконаю вступ до опери П.І.Чайковського «Євгеній Онегін».

Ведуча : - О, дуже цікаво!

Учень (концертмейстеру): - Прошу, маестро! (Концертмейстер емоційно та артистично починає грати вступ до опери; учень у кінці кожної фрази на відкритих струнах незворушно виконує лише два звуки – «Ля-Ре». Таким чином вони виконують першу тему **Вступу** до опери П. Чайковського «Євгеній Онегін» – лейтмотив мрій Тетяни).

Ведуча: - Звичайно, це жарт. Сподіваюся, ніхто з вас не подумав, що випускник музичної школи навчився грати лише дві ноти, та й то на відкритих струнах. А як насправді грає наш Аркадій, ви сьогодні почуєте. В його руках скрипка і плаче, і сміється, і мріє, і співає. Так само, як Аркадій, більшість наших випускників завдяки наполегливій праці також досягли високої майстерності, і зараз ми переконаємося у цьому.

(Концерт випускників).

Ведуча: - Після того, як наші випускники так чудово показали, чому вони навчилися в музичній школі, настав нарешті час вручити їм Свідоцтва про закінчення школи.

Я запрошую до мікрофону директора школи Путинця І.Ю. *(привітання директора).*

Ведуча: - Для зачитування Наказу я запрошую завуча школи Кузнецову І.В. *(привітання завуча; далі завуч зачитує Наказ про вручення Свідоцтв про закінчення школи; директор вручає Свідоцтва, які йому подає ведуча; звучить урочиста фонова музика).....*

Ведуча: - На жаль, наш вечір наблизився до свого завершення.

Ми вам висловлюєм найкращі побажання

І дуже сумно згадувать про те.

Що вже надходить наше розставання –

Ви з школи в світ широкий летите!

Злинь же, музико, в небо гучніше!

В добру пору лунай, в добрий час!

Вище голови! Йдіть веселіше!

Світ широкий чекає на вас!

(Звучить святкова музика)

Сценарій випускного вечора (№3)

(Звучить урочиста музика)

Ведуча: - Розпочинаємо випускний вечір Золотоніської дитячої музичної школи!

До зали запрошуються випускники .... року!

(зачитує список випускників.....; випускники входять до зали і займають відведені для них місця; музика звучить як тихий фон).

Ведуча *(вимкнути фонограму):* - Сьогодні у нас дуже хвилююче свято. Свято, до якого ми з вами ішли хто – 6, хто – 8 довгих років. Ці роки були цікавими, змістовними, не завжди легкими, але – яскравими і позитивними. І ось нарешті – фініш! Момент, коли так приємно насолодитися результатами своєї роботи! Це дійсно велике свято. Тож, до вітального слова запрошую директора школи **Путинця І.Ю.**
(виступ директора школи).

Ведуча: - У Ігоря Юрійовича у цьому році теж випускається учень. Та ще й який! Учень, який неодноразово приносив школі перемоги не тільки на обласних, а і на Всеукраїнських конкурсах. Тож нехай виступ ..... стане подарунком його вчителю, який вклав у нього всю душу, увесь свій талант.

(концертний номер).....

Ведуча: - Дорогі наші випускники! За роки навчання в школі ви здійснили довгу подорож до країни Мистецтва. І подолати цей шлях вам допомагали ваші викладачі. Кожен учитель «прив'язується» до своїх учнів, немов до рідних дітей. Тому для нас завжди дуже важко розлучатися з вами. Я запрошую на сцену .....*(виступ викладача).....*

Ведуча: - У подарунок усім викладачам школи у виконанні випускника ..... прозвучить твір.....

(концертний номер).....

Ведуча: - Я думаю, любі випускники, у кожного з вас також є що сказати своїм учителям. Від вашого імені це зробить .....
(виступ).....

Ведуча: - А зараз у виконанні ..... прозвучить.....
(концертний номер).....

Ведуча: - Я, мабуть, не помилюся, коли скажу, що своїми успіхами, дорогі випускники, ви повинні завдячувати не лише своїм викладачам, а й своїм батькам, своїм дідусям та бабусям. Саме вони колись за ручку привели вас до школи. Саме вони впродовж цих довгих років допомагали вам долати труднощі, підтримували у хвилину відчаю і найбільше раділи вашим успіхам. До вітального слова я запрошую ..... *(виступ).....*

Ведуча: - Подарунком батькам прозвучить .....
у виконанні.....(концертний номер)

Ведуча: - Є у нашому місті родини, життя яких невід’ємно пов’язане з музичною школою, справжні мистецькі династії. Такою є родина .....
Сьогодні свідоцтво випускника отримає представник вже третього покоління цієї династії. Я запрошую до слова..... (виступ).....

Ведуча: - І знову на сцені – наші випускники (концертні номери).

Ведуча: - Випускний вечір – чудова нагода пригадати найбільш яскраві хвилини вашого шкільного життя. Отже, проведемо невеличке інтерв’ю (ведуча ставить запитання випускникам; випускники відповідають):

- Який день у школі запам’ятався тобі найбільше? – А тобі? – А тобі?
- Який урок у школі ти намагався ніколи не пропускати?
- Яке найбільше досягнення було у тебе за минулий навчальний рік?
- А у тебе?
- Чи з’явився у тебе улюблений композитор?
- Коли ти хвилювався найбільше?
- Коли ти відчув себе по-справжньому щасливим?
- Чи допомагало тобі навчання в **музичній** школі на уроках **загальноосвітньої** школи?
- Чи позначилося навчання в музичній школі на твоїй популярності серед товаришів?
- А хто пам’ятає, про що вас запитували на вступних іспитах?
- Де ти ховав шпаргалки на екзамені?
- Скільки важить баян? (12-14 кг); а бандура? (до 10кг).
- Який твій улюблений музичний твір?

Ведуча: - А зараз пригадаємо, якими щасливими ви були після здачі всіх екзаменів.

(На екран на сцені транслюється **відеоряд** з фотографіями випускників; ведуча на фоні музики декламує вірш):

Ви дорослі, красиві, натхненні,
Кращі з кращих на цій землі!
Не тримайте синицю у жмені –
Хай вас кличуть у даль журавлі.

Ви до мрій своїх линьте крилато,
Не спиняйтеся, щоб не було...
Хай удачі в вас буде багато
І людське зігріває тепло!

Мрія звучить, як чарівна валторна,
Кличе в казковий і зоряний світ!
В кожного – доля своя, неповторна:
Ви летите у свій перший політ!

Доля до вас нехай буде прихильна,
Щедра на ласку і добрі діла.
Школа, де вчились, – від вас невіддільна,
Бо в майбуття з вами разом пішла!

Ведуча: - Нарешті настав найбільш урочистий момент нашого свята!

Слово для оголошення **Наказу** надається заступнику директора Кузнецовій І.В. (*заступник директора зачитує Наказ; директор школи вручає Свідоцтва про закінчення музичної школи*).

Ведуча: - Ну ось тепер ви по-справжньому можете носити звання випускника Золотоніської дитячої музичної школи! Пишайтеся цим! Не забувайте рідну школу, приходьте до нас! Ми завжди раді вас бачити! Звертайтеся до музики і в радості, і в смутку, і для насолоди, і для розради. Нехай вона вас супроводжує многая, многая літа!

Многая літа на білому світі

Поруч крокують **Високе** й **Буденне**.

Многая літа, щоб душу зігріти,

Люди співають про все сокровенне.

Сила мистецтва – великая сила!

Може вона всі кордони здолати!

Рухає зорі вона і світила,

Може людину у Всесвіт підняти!

І, відірвавшись тоді від будення,

І, возлюбив усю Землю велику,

«Многая літа!» – бажаєм щоденно

Всім, хто живе на Землі многоликій! (*вірш Алли Величко*)

Сценарій випускного вечора (№ 4)

Ведуча: - Вітаю усіх присутніх у цьому залі! Сьогодні у нас особливе свято. Свято, якого немає в жодному календарі. Свято, у якому зустрілися і радість, і біль розлуки. Свято, коли наші вихованці прощаються зі своєю музичною школою. Я запрошую випускників зайняти почесні місця! *(Ведуча представляє випускників, які входять до зали і займають відведені місця).*

Ведуча (до випускників): - Любі наші випускники! Ось і настав день, коли ви прощаєтесь з нашою школою, а ми прощаємося з вами. Я щиро вітаю вас із вашим першим випускним вечором! Це, звичайно, для всіх нас дуже хвилююче свято. Я бачу, якою радістю сяють ваші обличчя і розділяю цю радість з вами. Але десь у глибині душі ви, мабуть, відчуваєте ще й долю смутку. Смутку від того, що перегорнута одна сторінка вашого життя. Швидко промайнули ці роки. Нам з вами є що згадати сьогодні. І як разом готувалися до виступів на конкурсах та концертах; і як здавали академконцерти та екзамени; і цікаві уроки, які відкривали вам світ музики. Невже це більше ніколи не повториться?... Когось це радує, а хтось (впевнена) скоро почне сумувати і за роками, проведеними в музичній школі, і за своїми викладачами. Від імені викладачів із вітальним словом до вас звертається..... *(вітання одного з викладачів)*.....

Ведуча: - Музичним дарунком усім викладачам прозвучить виступ... *(концертний виступ).*

Ведуча: - Дорогі випускники! Я впевнена, що усі ви хотіли б сказати своїм викладачам найпалкіші слова любові, найніжніші слова подяки. Від вашого імені це зробить .....*(слова подяки від учнів).*

Ведуча: - Нехай прозвучить іще один подарунок викладачам..... *(концертний виступ).*

Ведуча: - Любі випускники! Від вашого імені я хочу висловити подяку вашим батькам, вашим бабусям і дідусям. Адже це вони привели вас уперше до музичної школи (а можливо, водили чи возили й потім); саме вони підбадьорювали вас у хвилини відчаю, допомагали долати труднощі; саме вони найбільше раділи вашим перемогам. Саме їм ви повинні завдячувати своїми успіхами. Нехай подарунком для батьків стане виступ.....*(концертний виступ – музичний дарунок батькам).*

Ведуча: - До вітального слова я запрошую..... *(вітальне слово від батьків).*

Ведуча: - Ну що ж, здається, вітальна частина закінчена.

А зараз давайте пригадаємо, як пройшли для вас ці 6 чи 8 років у стінах нашої школи. Ви дуже швидко зрозуміли: щоб навчитися грати на інструменті або опанувати хореографію чи образотворче мистецтво, треба докласти багато зусиль. Почалися трудові будні. Як-то кажуть, «зі сльозами на очах». А що, скажите легко запам'ятати хореографам термін «сюрлекудип'є»? Навіть вимовити важко! А вивчити оті всі ноти? А знаки в тональностях! А сольфеджіо?! А музична література? Інколи, час від часу, траплялися суцільні «приколи»! Виявлялося, що у Венеції, в *гондолах* – човнах, якими керували *гондоль'єри*, – народжувалися не пісні – *баркароли*, а...браконьєри!

А арія Ленського «Куда, куда вы удалились весны моей златые дни?» називається «Куд-куда!»... А найбільше мені сподобалося визначення поняття «інтонація»: «Інтонація – це те, що допомагає змусити людину щось зробити». Точніше не скажеш! А такі фрази: «І тут вискакує Календер-царевич і скрипка-соло перетворюється на фагот». Або: «Чайковський пішов у бар (!) і там вирішив написати оперу «Євгеній Онегін». Бувало всього...

І ось нарешті – випускні іспити. Але спочатку перед іспитом давайте проведемо розминку. Отже, контрольна перевірка знань, експрес-метод, або, як зараз говорять, «контрольний зріз». Дайте відповідь, що це таке:

Всі танцюють люди
Під тоненьку гілочку,
Ніжну та веселу
Подружку – ... (*сопілочку*).

То товстішає, то худне,
На всю округу голосить (*баян*).

Не людина, а співає,
Не карусель, а крутиться (*диск*).

Хто стоїть, як вартовий,
Перед нотними рядками?
Хто рядок нам відкриває,
Місце там розподіляє? (*скрипковий ключ*).

Сам пустий, голос густий,
Дріб вибиває та ніколи не співає (*барабан*).

Наші нотки вище, нижче
В різних комбінаціях
Допоможуть нам зробити
Знаки ... (*альтерації*).

*Жили знаки нотні,
Сумні та самотні.
Я зіграв їх разом –
Звеселив одразу.
Мама рада, тато гордий,
Бо зіграв я їм ... (*акорди*).

Ведуча: - Ну що ж, молодці! Дечому ви все-таки навчилися.

Коли ви вступали до музичної школи, на вступних іспитах вам перевіряли музичний слух. Зараз ми також влаштуємо вам іспит і перевіriamo, як розвинувся ваш слух за роки навчання в школі. Проведемо гру «Вгадай мелодію». Першому, хто сидить у ряду, я дам аркуш із назвою пісні. Він на вухо, дуже-дуже тихо повідомляє цю назву сусіду. І так – до кінця ряду, за принципом гри «Зіпсований телефон». (Послідовно ведуча дає аркуш із назвами пісень кожному ряду – 2-3 ряди. Це можуть бути пісні «Jingl bels», «Грицю, Грицю, до роботи», «Ой під вишнею» тощо. Після того, як ряди визначили свої пісні, ведуча проводить другу частину гри).

Ведуча: - А тепер ці пісні потрібно заспівати. Але по-особливому. Усі роки навчання в школі ми учили вас співати чисто і правильно. Мабуть, ми вас замучили цими вимогами. Сьогодні у вас є шанс «помститися» за всі ваші муки. Зараз ви повинні проспівати ці пісні НЕПРАВИЛЬНО. Отже, будьте уважні: 1-й ряд свою пісню співає ... на склад «Па» із закритим носом (*учні виконують*). 2-й ряд – надувши щоки, на склад «Пу!» (*учні виконують*). 3-й ряд – не співає, а клацає язиком і пальцями (*учні виконують*).

Ведуча: - Чудово! Що ж, здається, всі можливі і неможливі іспити наші випускники здали блискуче. Настав момент урочистої «Клятви випускника». Отже, для зачитування «Клятви» запрошую до мікрофону
..... (*виходить учень, зачитує текст «Клятви»; усі інші повторюють слово «Клянуся!»*):

- Клянуся ніколи не забувати, що нот на світі лише сім! – Клянуся!
- Клянуся попросити пробачення у сусідів, що стільки років грав на їхніх нервах! – Клянуся!
- Клянуся провідувати своїх викладачів та рідну школу! – Клянуся!
- Клянуся, коли прийде час, своїх дітей віддати до музичної школи! – Клянуся!
- Клянуся ніколи не забувати, що все проходить, а музика – вічна! – Клянуся!

Ведуча: - Ну ось, нарешті, і настав урочистий момент вручення Свідоцтв про закінчення Золотоніської дитячої музичної школи!

(Вручення свідоцтв).

Ведуча:

Ідуть роки, летять хвилини,
Біжить, невпинно плине час.
Та весь цей вечір, безсумнівно,
Не згасне в пам'яті у вас.
Веселий сміх крізь сум незримий –
Минув шкільний останній рік...
І розуміти якось дивно,
Що ти нарешті – випускник!
Сьогодні вам сміються зорі
І сонце в небі золоте.
Іти в життя ви вже готові...
То ж хай вас музика веде!

Сценарій випускного вечора (№ 5)

(Перед початком звучить святкова музика; наприклад, музика Й. Штрауса)

Ведуча: - Доброго дня, шановні батьки, гості та викладачі!

Ось і настала та мить, коли наші діти, немов пташенята, вилітають із свого музичного гніздечка, виходять зі стін нашої школи. Сьогодні – їхнє останнє шкільне свято. Давайте ж запросимо випускників до сцени!

То не гуси-лебеді залітні

Тут кружляють з небокраїв дальніх.

Це заходять наші любі діти

На свій вечір випускний, останній!

(Звучить фонова лірична музика на зразок «Шкільного вальсу» І.Дунаєвського; випускники заходять до зали і сідають на відведені для них місця, обличчям до глядачів).

Ведуча: - Любі випускники! Сьогодні у вас дуже радісне свято. Адже позаду довгі роки напруженої праці; роки, які випробували вашу витримку, силу волі, наполегливість, уміння утриматися від спокуси. А спокус-таки було багато. Ваші друзі та подружки мали значно більше вільного часу, могли розважатися, спілкуватися, а ви з тугою дивилися на них і думали: «Мені ж сьогодні на музику, а я ще й ноти не відкривав!» Було таке? І, мабуть, не могли дочекатися того дня, коли всі екзамени будуть позаду, і ви відчуєте себе вільними птахами. І ось цей день настав... Але що це? Чому, крім радості, десь в глибині душі відчувається ще й нотка смутку? Жалю за чимось важливим, що пройшло і більше не повернеться? Мабуть, тому, що сьогодні ви перегортаєте одну із сторінок вашого життя, що закінчується період, коли ви могли збагатитися духовно, розвинути свої таланти і здібності. Хтось більше використав цю можливість, хтось менше. Але хочеться вірити, що для усіх вас ці роки не пройшли марно. Адже завдяки навчанню в школі ви оволоділи улюбленим інструментом, розвинули свої таланти, свій слух і, найголовніше – доторкнулися до духовних скарбів людства, познайомилися з шедеврами світового мистецтва, а значить – стали більш розвиненими, духовно багатшими. І хочеться вірити, що саме музика стане для вас тією «віддушиною», яка у подальшому житті підтримає вас і в радості, і в скрутну хвилину. Тому що, як кажуть, «Усе спливає, а музика – вічна!»

Давайте зараз же переконаємося у цьому і надамо слово музиці. Прозвучить твір....., який виконає .....

Ведуча: - Як ви вважаєте, що важче: учити чи учитися? Мабуть, і те, і те потребує багато душевних сил і терпіння. Отже, я запрошую до слова

найбільш терплячих людей – педагогів. Зі словами вітання до вас звертається викладач..... (виступ викладача).

Ведуча: - Подарунком усім викладачам стане виступ .....
(виступ учня)

Ведуча: - Від імені батьків з вітальним словом звертається.....
(виступ).....

Ведуча: - Любі випускники! Від вашого імені я хочу сказати слова подяки вашим батькам за те, що вони дали вам можливість отримати музичну освіту. Можливо, не всі з дітей усвідомлюють, що ви, шановні батьки, для них зробили. Це розуміння прийде пізніше. Адже ви дали їм змогу поринути у світ прекрасного; відкрили їм, що є не тільки матеріальний світ, а і світ духовний, який возвеличує людину над буттям, дарує їй радість і насолоду. Низький уклін вам за це! Нехай подарунком батькам і усім присутнім стануть вітання від наших випускників (виступи випускників).

Ведуча: - Сьогодні вже звучали теплі слова на адресу викладачів. Дійсно, впродовж довгих років поруч з вами були викладачі з фаху, сольфеджіо, хору та музичної літератури. Вони віддавали вам частинку своєї душі та прививали любов до музики, до живопису, до хореографії. Я пропоную зараз кожному на хвилинку заплющити очі і уявити свого улюбленого учителя – який він? Наголошую – не **хто** він, а **який** він?... А зараз розплющуйте очі і розкажіть нам (ведуча опитує учнів).....

Ведуча: - Дякуємо за такі зворушливі слова про ваших викладачів. Але, на жаль, учитель повинен бути і строгим, і вимогливим. А ще вчителі постійно дають поради і настанови. Отож, зараз у вас є нагода дати настанову їм. Як стало мені відомо, учнівський актив видав якийсь **Наказ**, адресований викладачам. Я не помиляюся?
Для оголошення наказу запрошується.....(учениця зачитує **Наказ**):

(*) Ми вам зачитуєм наказ

Категоричний, як приказ:

Усі програми упростить.

В суботу – вихідний зробіть!

Всім дітям лінощі прощать

І баловство не помічать.

Хвалити нас не забувають,

Складну програму не давать!

За фальш у співі – не сварить,
Про гами нам не говорить.
І септакорди не учить,
Тритонами нас не грузить!

«Сольфеджієм» не діставать,
По хору партій не давать.
Батьків сюди не викликать
І лиш «дванадцять» виставлять.

Запам'ятайте цей наказ!
Виконуйте без зайвих фраз!
І буде все тоді у вас
У школі – просто вищий клас!

Ведуча: - Дуже цікавий Наказ! І головне – серйозний! Як, колеги, будемо його виконувати? Доведеться кардинально перебудувати нашу роботу! *(до випускників)*: - Ну, а поки-що давайте перевіримо, як ви впоралися зі своїм останнім домашнім завданням. Для глядачів скажу, що випускники отримали завдання скласти по одному куплету частушок про їхнє життя в музичній школі. Послухаємо, що у них вийшло *(учні виконують частушки; перший куплет – усі разом, далі – по одному)*:

(*)Ми багато опер знаєм,

Та не будем вас грузить.

Вам частушки проспівали –

Ви нас тільки запросіть!

(запрошують глядачів плескати в долоні).

Я малюю, де попало –

В ліфті й навіть на стіні.

Та мене чомусь впіймали!

Ох, і всипали ж мені!

На уроки ми не ходим –
Пропускаєм там і тут!
А навіщо напружатись –
Нам свідоцтва й так дадуть!

Я учусь писати ноти,
Та все розповзається.
Мабуть, навіть в бегемотів
Краще получається!

На сольфеджію співаю.
Тільки чую – не туди.
Вчитель вуха закриває,
Щоб не чути «єрунди».

Скрипочку мені купили –
Граю я на ній пісні.
Всі сусіди посивіли –
Просять викинуть її!

По фо-но учу етюди –
Пальці заплітаються!
Ой чи довго, добрі люди,
Я ще буду маяться?!

Я сольфеджію здавала –
Дуже я боялася!
З переляку все здала –
Грамота дісталася!

А я вчила сонатину –
Прямо вибилась із сил!
Грала не одну годину,
Доки песик не завив!

Вчуся грати на гітарі...
Там шість струн, а пальців - п'ять!
А щоб грати на роялі –
Це ж мутантом треба стать!!!

Ми частушки проспівали
Без усяких фонограм!
Ми, звичайно, жартували –
Ви ж поаплодуйте нам!

Ведуча: - Я от тільки-но подумала: якими ж дорослими, розумними, талановитими стали наші діти! Якими самодостатніми творчими особистостями вони вирости! Дехто з них уже й поза школою грає в різних ансамблях, виступає в концертах. Так приємно, що наші учні вже стали справжніми зірками! Та ось і вони! *(виходять три групи «крутих» хлопців; звучить фонограма на зразок репу; хлопці імітують гру і співають):*

(*) Пісня «Ми пацани реальні»

Перша група: Ми пацани реальні!
                              Усі ми – геніальні!
                              Візьмем гітари в руки –
                              Вам буде не до скуки!

Друга група: Круті ми музиканти –
                              Навіщо нам диктанти?!
                              Візьмем баяни в руки –
                              Вам буде не до скуки!

Третя група: А ми за всіх крутіші!
                          Нехай вам грають інші!
                          Врубаєм фонограми -
                          Закрийте вуха, мами! Вау!!!

Усі: Ми маємо таланти!
                          Усі ми музиканти!
                          Свідоцтва швидше нам вручіть!
                          Нехай прийде бажана мить!

Ведуча: - Так, здається бажана мить дійсно таки настала: прийшов час і справді вручити Свідоцтва про закінчення навчання в музичній школі. Я запрошую до слова директора школи Путинця І.Ю. та заступника директора Кузнецову І.В. *(вручення свідоцтв)*.

Ведуча: - Ось тепер ви по-праву можете гордо носити звання випускника Золотоніської дитячої музичної школи! Пишайтесь цим! Звертайтеся до музики і в радості, і в смутку, і в праці, і на відпочинку. Нехай музика супроводжує вас упродовж усього життя. Не забувайте рідну школу, приходьте до нас, ми завжди раді вас бачити! І, коли виростите і самі станете батьками, – приводьте до нас своїх талановитих діточок, щоб ніколи не зменшувалося число шанувальників справжнього мистецтва!

Хай музика крокує із вами все життя!
Нехай вона наснагою вам розправляє крила!
Дарує втіху радості і повноти буття!
Попутним вітром успіху наповнює вітрила!

III. Сценарний план Свята першокласників (I):

1. Вступне слово ведучого.
2. Представлення і привітання першокласників по відділах;
концертні номери:
  - а) фортепіанний відділ;
  - б) відділ народних інструментів;
  - в) вокальний відділ;
  - г) відділ образотворчого мистецтва;
  - д) відділ хореографії;
  - е) теоретичний відділ: - **сюрпризна сценка «Мадам Какофонія».**
3. Завершення свята: вручення першокласникам їхніх фотографій та дипломів «Юний музикант», «Юний художник», «Юний танцюрист».

Сюрпризна сценка «Мадам Какофонія» до Свята першокласників

Викладач: (*) Країна музики – казкова, чарівна!

Володарює там прекрасна королева.

Мадам Теорія – таке її ім'я;

В короні – **ліра**, музики емблема.

Закони й правила всі поважають тут.

Для цього із дитинства їх вивчають.

Лад і **Гармонія** в країні цій живуть.

Всі жителі там грають і співають!

(звучить фонограма – приблизно 10 секунд)

Заставка для появи Мадам Какофонія.mp3

(Виходить **Какофонія**) :

– Хто тут говорить про Лад і Гармонію?! Терпіти їх не можу!!! Завжди намагаюся боротися з ними! Бо – знаєте хто я? – Її високородність мадам Какофонія! Знаєте, що таке какофонія? Це ж найпрекрасніша музика на світі! Ось, наприклад, така: (*грає декілька кластерів на фортепіано*).

– Правда ж, гарно?! – Ні?! Та ви просто нічого не розумієте! Мабуть ви ще першокласники. Точно? Мабуть ваші вчителі вам говорять: «Грай без помилок! Не збивайся!» Так? А я ото стану за спиною учня і допомагаю йому збиватися! О, яка ж це для мене насолода!

Скажіть, хто з вас любить збиватися? Ти? А може ти? А хто?

Тільки не кажіть, що тут зібралися лише хороші учні, які завжди грають і співають правильно, які завжди все знають! Я з такими не дружу! (*задумується*). О, а я вас зараз перевірю! Будемо відгадувати загадки? (*діти: – Так!*) – Чудово! Отже, – почали!

1. На собі він нотки носить.

Його звати (*Нотоносець!*)

2. (*) Я навчив співати Тузика.

Вийшла дуже гарна ... (*Музика!*)

Какофонія:

- Ні! Так не годиться! Ви все вгадуєте! Я ускладнюю завдання. Я вас буду збивати!

3. Бум-бум-бум! Тарам-бам-бам!

Хто так грає?...

(*рухами показує баян; діти: – Барабан!*)

4. Голосок тоненький має!

Всіх навколо звеселяє.

Ду-ду-ду-ду! Віть-віть-віть!

Ви ім`я її назвіть!

Не паличка, не гілочка,

А звуть її...

(*показує скрипку; діти: – Сопілочка!*)

5. На цьому інструменті
Є струни і педаль.
Хто ж він ? Це, безперечно,
Знайомий наш ...

(показує **барабан**; діти: – Рояль!)

Какофонія:

- Ні, мені не сподобалося! Ви мало помилялися! Я так не люблю! Я ж вредна!

А ще я дуже люблю балуватись! Ви любите балуватись? (діти: - «Так!»)
О, наші люди! Давайте балуватись разом! Давайте співати! (Діти: -
«Давайте!») Тільки неправильно!

- До речі, у мене сьогодні день народження! Подаруйте мені пісню «Пусть бегут неуклюже...»! Тільки ми її будемо *хрюкати, гавкати, мекати і бекати!*

Зараз я візьму партитуру. Знаєте, що таке партитура? - Це нотна книга, де записані партії кожного виконавця. До речі, нашим першокласникам може допомагати зал. Зараз я розподілю партії. Отже, ви будете співати «Хрю-хрю-хрю!»; ви – «Гав-гав-гав!»; ви – «Няв-няв-няв!»; ви – «Ко-ко-ко!»; ви – «Га-га-га!»; (далі може бути: «І-го-го», «Ням-», «Ме-», «Бе-», «Кар-», «Дзінь-», «Клац-», «Му-», «На-», «Ду-», «Хрум-», «Ціп-», «Хрясь-», «Киць-», «Бом-» ...)

(Зал співає)

Какофонія:

- Оце так какофонія! Дякую вам за подарунок!

Я не прощаюся з вами! Ото як тільки ви зіб'єтесь, коли будете грати, співати чи танцювати; як тільки візьмете фальшивий звук чи виконаєте неправильний ритм – так і знайте: я поруч з вами! Бай-бай!

(звучить фонограма; Какофонія залишає сцену)

Ведучий:

- Діти! Я відкрию вам великий секрет. Якщо ви добре вивчите ваші твори, будете правильно їх виконувати, то Какофонія перетвориться на **Гармонію!**

Мадам Какофонія.mp4

IV. Сценарій Свята першокласника (II)

Ведуча: - Доброго дня, дорогі друзі!

Сьогодні в Золотоніській дитячій музичній школі особливе свято. У цій залі зібралися ті, хто вирішив пов'язати своє життя з мистецтвом, хто любить грати, співати, малювати і танцювати.

Сьогодні вперше у нашій школі проводиться урочиста посвята першокласників у «Юні музиканти», «Юні художники» і «Юні танцюристи». А розпочне наше свято хор першокласників.

Для хору, так само як і для інших учасників, це – перший виступ, дебют. Я всім бажаю вдалого дебюту. Тим більше, що сьогодні у нас, так би мовити, сімейне свято, свято нашої великої шкільної родини. І, звичайно, доброзичлива публіка буде надзвичайно поблажливою до юних виконавців!

(виступ хору): Пісня «Нотні перлинки»

Ведуча: - Дорогі наші маленькі артисти! Сьогодні для вас дуже урочистий день – день вашого першого виступу! Для кожного з вас це надзвичайна подія. І ми придумали, як зробити її ще більш урочистою. Представляти вас, так би мовити, благословляти на перший виступ буде наш директор, Путинець І.Ю., який колись, так само як і ви, навчався у нашій школі, так само колись уперше виступав на цій сцені, а тепер став прекрасним музикантом і справжнім артистом! Для вас це буде найкраще благословення на дебют!

Слово директора.

Концертні виступи усіх першокласників.

.....
.....

Сюрпризна сценка «Смайлик»

(Звучить фонограма: завивання вітру)

Заставка Вітер.mp3

Ведучий: - Що це за такі дивні звуки? *(до дітей)* – Ви не знаєте?

(Звучить весела музика. «Влітає» Смайлик, з повітряними кульками в руках; сідає на сідцях; озирється, розглядає все навколо).

Смайлик (звертається до дітей та глядачів):

- Ну і пригода трапилася зі мною сьогодні! Казковий вітер підхопив мої кульки і переніс мене сюди. Уявляєте?! Скажіть, будь-ласка, а де я опинилася? (діти відповідають).

- А ви хто? (діти відповідають) - А що тут у вас відбувається? (діти відповідають).

(Смайлик озирвається, розглядає портрети композиторів на стіні).

- А це хто такі? (діти відповідають) - А що роблять композитори? (...)

(Смайлик дає комусь із присутніх потримати свої кульки і іде до роялю на сцені) - А це що? (...) - А для чого він? (...) - На ньому можна посидіти? (...) - Полежати? (...) - А! На ньому грають? - Ось так? (грає так, щоб було смішно). - Ні? А як? А важко навчитися грати на роялі? (...) - Раз-два - і получилось? (діти: - Ні!) - А... Треба довго тренуватися? - А хто з вас умеє грати на піаніно? (...) - Молодці! Та ви ж справжні чародії! - А на чому інші грають? (...) - Здорово! І я так хочу!

Вибачте, я забула представитися. Мене звать Смайлик! Я дуже люблю посміхатися!(задумалася) - А мені можна до вас у школу? Я теж хочу навчитися грати, співати, малювати і танцювати! (діти: -Так!) Але я спочатку перевірю, чи й справді ви такі розумні і все знаєте!

У мене є знайома Сова. (Ну, знаєте, та, що живе у Гаррі Поттера). Вона дуже розумна. Так от. Вона дала мені **загадки** і сказала, що їх можуть розв'язати лише найрозумніші діти на світі! Я зараз перевірю, чи ви з ними справитесь!
Отже, 1.(*) Почала ходити до школи

Дівчинка, маленька Ніна.

Їй батьки тоді купили

Електронне...(піаніно).

2. Він серйозну справу має:

Кожну ноту понижає.

Щоб понизити звук «соль»,

Ми малюємо...(бемоль).

3. Урочисто лине в пісні.
В арії вражає нас
Сильний, як могутнє море
Чоловічий голос ...(бас).

4. (*) Звук лунає навкрути
Аж тріщить на дубі гілка.
Хто так грає? Хто співає?
То співа моя ... (діти: - Сопілка!)

Смайлик (задоволено стрибає): - А от і неправильно!!! – То співа моя (пауза) – **мобілка!!!**

Ну добре! Із загадками ви майже справилися. А зараз я перевірю вашу увагу. Пограємо в **гру: «Шумить. Співає. Грає»**. Я буду називати слова, а ви говорите, чи це шумить, чи грає, чи співає. Наприклад: море – шумить; жайворонок – співає, сопілка – грає. Почали!

Ліс?... Оркестр?... Хор?... Скрипка?... Гроза?... Поїзд?... Вокаліст?... Крила?... Гітара?... Холодильник?... Рояль?... Вітер?... Ансамбль?... Школа? (діти відповідають по-різному). Ви праві: школа може і шуміти, і грати, і співати!

- Ну молодці! Ви заслужили винагороду! Є у мене подружка. Вона така крута! Знаєте, хто вона? Вона - вокалоїд! Її звать Хатсуне Міку. Раз ви такі розумнички, то я подарую вам її пісню. Вона мені по Вайберу прислала. Правда, це не зовсім пісня. Спочатку це був танець – полька. Ось ми з вами його і затанцюємо. Тільки танцювати ви будете, сидячи на ваших стільчиках. Просто повторюйте за мною рухи.

(Звучить карело-фінська полька у виконанні Хатсуне Міку. Смайлик, сидячи на сцені, показує дітям рухи; діти повторюють).

Хатсуне Міку - адаптована карело-фінська полька (2).mp3

Смайлик:

- Ой, як же весело у вас! Як цікаво! Які ви молодці, що прийшли навчатися до музичної школи! Ви – найкращі діти на світі!

(звучить фонограма; Смайлик вибігає із зали).

Смайлик.mp4

Ведуча: - А зараз настав урочистий момент посвяти вас у першокласники!
(дітям вручаються відповідні дипломи та фотографії).

Ведуча:

Дитинство – весела, щаслива пора!

Світ новий, казковий, незвичний!

І радо приходить мала дітвора

Навчатися в школу музичну.

Тут музика Моцарта з класу звучить.

А там чути Баха і Ліста,

І кожен із учнів себе, хоч на мить,

В душі відчуває артистом!

І чистого неба висока блакить

Ту музику чує барвисту.

Гармонія звуків над містом летить

Й пишається школою місто!

(вірш Алли Величко)

V. Додаток 1. Нотні матеріали

ДЕЙСТВИЕ ПЕРВОЕ

5

КАРТИНА ПЕРВАЯ

ВСТУПЛЕНИЕ

П. И. ЧАЙКОВСКИЙ Соч. 24
(1840–1893)

Andante con moto (♩ = 72) *)

Ф. II.

p

f

dim.

p

pp

[*p*]

*) В автографе „Andante sostenuto“

НОТНЫЕ БУСИНКИ

Слова В. Семернина

Музыка С. Солина

Подвижно

Солитка

mf

На вол шеб-ных ни-точ-ках бу-син-ки ви-сят:

не про-сты-е бу-син-ки — все о-ни зву-чат. О-же-

-рель - е слав - но - е: нот - но - е о - но, мне в по - да рок ма - мо - ю

Привес

пре - под - не - се - но. Э - та бу - син - ка, э - та бу - син - ка, э - та

Хор

«ДО», «РЕ»

«МИ», э - та «ФА», э - та «СОЛЬ».

«МИ», «ФА», «СОЛЬ». Вот и «ЛЯ», вот и «СИ» — зна - ют

все во дво - ре э - ту пе - сен - ку, слов - но па -

«ДО»,
- роль. Э - та бу - син - ка, э - та

«РЕ», «МИ», «ФА», «СОЛЬ», вот и
бу - син - ка, э - та «МИ», э - та «ФА», э - та «СОЛЬ»,

«ЛЯ», вот и «СИ» — слышат ♪ все во дво-ре э-ту пе-сен-ку, слов - но па.

па, па, па, па, па, па, па,

Для повторения   Для окончания

-роль!   // -роль!

па.   // па. Э - ту пе - сен - ку,

tr   *f*

слов - но па - роль!

Нотные бусинки

Муз. С.Сони́на

Сл. В.Семернина

1. На волшебных ниточках

Бусинки висят:

Не простые бусинки –

Все они звучат.

Ожерелье славное: нотное оно,

Мне в подарок мамой преподнесено...

Припев:

Эта бусинка «ДО», эта бусинка «РЕ»,

Эта «МИ», эта «ФА», эта «СОЛЬ»,

Вот и «ЛЯ», вот и «СИ» - знают все во дворе

Эту песенку, словно пароль!

2. Я с подружкой прыгала

Прямо на дворе.

Бусинки рассыпала

Прямо на траве...

Ой, наверно, музыке больше не звучать,

Помогите бусинки нотные собрать!

Припев:

3. Трудно нам без музыки

Петь и танцевать.

Я сложила бусинки

В нотную тетрадь.

Снова чудной музыке рады все друзья –

И терять те бусинки больше мне нельзя!

Припев:

Нотні перлинки

Муз. С. Соніна

Сл. В. Семерніна; переклад А.Величко

1. На чарівних ниточках

Бусинки висять:

Не прості перлиночки –

Всі вони звучать.

Намистинки гарнії: з ноточок вони,

Подарунок мамочка вибрала мені.

Приспів:

Ця перлиночка – «ДО»; ця перлиночка – «РЕ»,

Далі – «МІ», потім – «ФА», далі – «СОЛЬ».

Ось і «ЛЯ», ось і «СІ» – знають всі у дворі

Нашу пісеньку, ніби пароль!

2. З подружкою бігала

Весело в дворі,

Бусинки розсипала

Прямо на траві...

Ой, мабуть, вже музиці більше не звучать.

Поможіть нам бусинки-ноточки зібрати!

Приспів:

3. Важко нам без музики

Грать і танцювать.

В нотний зошит бусинки

Стала я складать.

Знов ми раді музиці – хай вона звучить,

І не можна бусинки більше нам губить.

Приспів: